

तत्र वृद्धम् उपाध्यायं वृद्धया भार्यया अन्वितं
 मन्त्रस्वाम्याख्यम् अभ्यर्थ्य विद्याः सम्यग् अधीतवान् । 59
 कृतविद्यं च तं तत्र ददर्श नृपतेः सुता
 सुशर्माख्यस्य सुभगं श्रीरू नाम, श्रीरू इव अच्युतं । 60
 सो ऽपि तां दृष्टवान् कन्यां स्थितां वातायनोपरि
 विहरन्तीं विमानेन चन्द्रस्य इव अधिदेवतां । 61
 बद्धाव् इव तया अन्योन्यं मारशृङ्गलया दृशा
 न अपसर्तुं समर्थौ तौ बभूवतुरू उभाव् अपि । 62
 सा अथ तस्य एकया अङ्गुल्या, मूर्तया इव स्मराज्ञया,
 इतो निकटम् एहि इति संज्ञां चक्रे नृपात्मजा । 63
 ततः समीपं तस्याश् च ययाव् अन्तःपुराच् च सा,
 सा च चित्तेप दत्तेन पुष्पम् आदाय तं प्रति । 64
 संज्ञाम् एताम् अज्ञानानो गूढां राजसुताकृतां
 स कर्तव्यविमूढः सन् उपाध्यायगृहं गयौ । 65
 लुलोठ तत्र धरणौ न किञ्चिद् वक्तुम् ईश्वरः
 तापेन दक्ष्यमानो ऽन्तूर, मूकः प्रमुषितो यथा । 66
 वितर्क्य कामज्ञैश् चिह्नैर् उपाध्यायेन धीमता
 पुत्त्या पृष्ठः कथंचिच् च यथावृत्तं शशंस सः । 67
 तद् बुद्ध्वा तम् उपाध्यायो विदग्धो वाक्यम् अब्रवीत्,
 दत्तेन पुष्पं मुञ्चत्या तया संज्ञा कृता तव । 68